

FOAIE PAROHIALĂ MARTIE 2023

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

Despre războiul spiritual

Nu știu dacă ați remarcat îndemnul Sfântului Ignațiu din Antiohia, îndemn care este afișat la intrarea în biserica noastră: *„Străduiți-vă să vă adunați mai des ca să-i aduceți mulțumiri lui Dumnezeu și ca să-l lăudați. Căci dacă vă adunați deseori în același loc, puterile satanei slăbesc și, prin armonia credinței voastre, este distrus răul pe care îl provoacă. Nimic nu este mai de preț ca pacea, prin care este îndepărtat orice conflict cu cei din văzduh și cu cei de pe pământ”*.

Isus nu a venit pe pământ pentru a ne învăța să trăim mai bine, ci pentru

a ne învăța să luptăm împotriva Răului. Răul este mai puternic decât noi și doar cu mijloace omenești nu reușim să-i rupem lanțurile; acest lucru îl descoperim din relatările evanghelice (Marcu 5, 1-20; Matei 8, 28-34; Luca 8, 26-39), în care Isus era în ținutul gherasenilor.

„Cea mai mare ispită a diavolului este să ne facă să credem că nu există”. De multe ori și în multe locuri, chiar și în unele seminarii, chiar și în unele biserici, chiar și la unii preoți, chiar și la unele predici, se evită să se vorbească pe

față despre diavol, despre existența lui, despre atacurile continue și despre lupta pe care acesta o duce împotriva celor care îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu.

Isus, când a început să-i trimită în misiune pe cei doisprezece apostoli, doi câte doi, primul lucru pe care l-au primit, ne spune Sfântul Evanghelist Marcu în capitolul 6, a fost „putere asupra duhurilor necurate”, iar primul act pastoral pe care l-au împlinit a fost „să scoată mulți demoni”.

Astăzi, intenția unora este să eticheteze astfel de subiecte drept superstiții primitive sau poate să le modernizeze, transformându-le într-un procedeu literar, folosind un limbaj simbolic care să poată sugera, la modul abstract, lupta cu Răul. În acest caz, nu se iau în serios cuvintele Sfintei Scripturi.

Autorii biblici știau totul despre Rău atât la nivel personal, cât și instituțional, dar și despre un nivel de dereglare spirituală care stă ascunsă la rădăcina acestor ipostaze aparent banale. Știau de existența unei lumi a spiritelor căzute și rele. Într-adevăr, Isus s-a luptat cu păcatul din inima omului, ca și cu păcatul existent în structurile instituționale, însă El s-a luptat și cu puterea întunericului, mai importantă și mai periculoasă decât primele două.

Ce sau, mai bine spus, cine este această putere spirituală amenințătoare? Este Diavolul, Îngerul căzut și Rău.

Se întâmplă extrem de rar ca diavoli să intervină în treburile omenești într-un mod dramatic și înfricoșător. De obicei, acționează indirect și ascuns prin ispită, prin

influență și prin sugestie. Puterea întunericului lucrează anume cu noi și prin noi.

Atât acțiunile sale, cât și efectele sale obișnuite sunt acelea pe care le reprezintă numele pe care Biblia îl dă diavolului.

Mai întâi, este numit adesea **diabolos**, un cuvânt derivat din *diabalein*, care înseamnă „a despărți, a împrăști”. Prin însăși natura sa, Dumnezeu este forța care unește, El fiind iubire. dar lucrarea diavolului este să dezbine, să-i stârnească pe oameni unul împotriva celuilalt. Ori de câte ori apare discordie în comunități, în familii, între popoare, în Biserică, se simte o prezență diabolică.

Un alt nume important pe care Noul Testament îl dă diavolului este **ho satanas**, care înseamnă „acuzatorul”. Încercați să faceți un mic experiment: gândiți-vă cam de câte ori pe zi acuzați pe cineva sau sunteți acuzați de diferite persoane? Se observă cu ușurință că familiile și societățile disfuncționale ajung în cele din urmă la o revărsare torențială a acuzațiilor reciproce. Aceasta este lucrarea satanei, „acuzatorul”.

Un alt nume important al diavolului este „**tatăl minciunii**” (Ioan 8,44). Pentru că Dumnezeu este Adevărul, sinceritatea – despre sine, despre alții și despre mersul lucrurilor – este cheia unor relații bune între oameni. Dar, vai, cât de des suferim din cauza neadevărului! Poate că în urmă cu mulți ani, cineva a spus despre voi o minciună și de atunci ea continuă să vă doară. Poate că ați mințit în mod intenționat despre cineva, răbindu-i reputația

și denigrându-i caracterul. Câte războaie și genocide s-au întemeiat pe neînțelegeri și pe născociri răspândite la scară planetară!

Isus spune despre diavol că acesta „de la început era ucigaș de oameni” (Ioan 8, 44). Dumnezeu este viață și, drept urmare, este ocrotitorul vieții omului. **Diavolul, asemenea unui om nefericit care adoră să răspândească în jurul său nefericire, este dușmanul bucuriei omului, este ucigașul vieții.**

Oare mai crede cineva că dezlănțuirile ucigașe din secolul XX care au produs zeci de milioane de cadavre pot fi explicate adecvat în termeni politici sau psihologici?

Sfântul Paul spune că lupta noastră nu este împotriva sângelui și a trupului: „În rest, întăriți-vă în Domnul și în fața puterii lui! Îmbrăcați-vă cu armura lui Dumnezeu ca să puteți sta în picioare în fața înșelătoriilor diavolului, căci noi nu avem o luptă împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva conducătorilor, împotriva autorităților, împotriva puterilor acestei lumi a întunericului, împotriva duhurilor răului care sunt în înălțimi!” (Efeseni 6, 10-12).

Și tot Sfântul Paul ne reamintește: „Căci sunt convins că nici (...) înălțimile, nici adâncurile, nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru” (Romani 8, 39).

Isus a încredințat Bisericii sale mijloacele prin care să obțină această victorie, i-a încredințat armele, dacă vreți, cu care să câștige acest război

spiritual. Aceste arme sunt: Sfintele Sacramente (mai ales Împărtășania și Spovada), citirea Scripturii, Rozariul, rugăciunea personală etc.

O tragedie a epocii noastre este că atât de mulți catolici au abandonat aceste arme. Nu se mai spovedesc regulat, nu mai citesc Sfânta Scriptură în mod frecvent, se roagă puțin și se împărtășesc rar.

Haideți să ne ridicăm și să mergem la Casa Tatălui, asemenea fiului risipitor! (Luca 15, 11-32).

Folositi-vă cât mai des de sacramentul Spovezii, care este un sacrament al vindecării sufletului.

O rană deschisă, dacă nu este tratată și bandajată, se va infecta rapid cu alți microbi și bacterii. Gândiți-vă la un păcat grav ca la un fel de rană deschisă în plan spiritual. Netratat, adică nemărturisit/nespovedit, devine punctul de acces pentru puteri spirituale deloc încântătoare.

Chiar în Evanghelia primei duminici din Postul Mare, am văzut cum Isus l-a învins pe diavol, folosind cuvintele Sfintei Scripturi.

Trebuie știut și nu trebuie uitat niciodată: cu diavolul nu se discută, nu se dialoghează, pentru că e viclean! Se răspunde cu Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum a procedat Isus însuși.

Isus nu dialoghează niciodată cu diavolul, nu negociază cu el, ci îi respinge insinuările cu cuvintele binefăcătoare ale Scripturii.

Este o invitație și pentru noi: **cu diavolul nu se discută! Nu se negociază, nu se dialoghează; nu este învins dialogând cu el, este mai puternic decât noi. Pe diavol**

Îl putem înfrânge opunându-i cu credință cuvântul divin. În acest mod ne învață Isus să apărăm unitatea cu Dumnezeu și între noi de atacurile dezbinătorului: folosind cuvântul divin, care este răspunsul lui Isus la ispita diavolului.

Să ne întrebăm: ce loc are cuvântul lui Dumnezeu în viața mea? Recurg la el în luptele mele spirituale? Dacă am un viciu sau o ispită frecventă, pentru ce, încercând să fiu ajutat, nu caut un verset din cuvântul lui Dumnezeu care să răspundă la acel viciu? Apoi, când vine ispita, îl recit, mă rog folosind cuvântul lui Dumnezeu,

încercându-mă în harul lui Cristos? Să încercăm să procedăm în felul acesta! Ne va fi de ajutor în ispite, pentru că printre vocile care se agită înlăuntrul nostru va răsună vocea binefăcătoare a cuvântului lui Dumnezeu.

Sfânta Fecioară Maria, care a primit cuvântul lui Dumnezeu și cu umilința ei a înfrânt mândria dezbinătorului, să ne însoțească în lupta spirituală din Postul Mare.

(Cateheză inspirată din lucrarea *Paradoxurile vibrante ale catolicismului*, scrisă de Robert Barron)

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Cu acest discurs atât de cunoscut, pe care îl regăsim în Evanghelia după Sf. Matei, Isus ne invită să trăim relația noastră cu Dumnezeu în mod sincer, fidel și autentic, să cultivăm o inimă curată și simplă, să alegem mereu ceea ce-i este plăcut Lui, să dorim mereu adevărata convertire.

Predicator va fi Pr. dr. Eduard Giurgi,

Profesor de Drept Canonic și Vicar Episcopal al secțiunii pentru cler

Programul misiunilor va fi următorul:

Vineri, 24 martie, la Liturghia de la ora 18:00

Sâmbătă, 25 martie, la Liturghia de la ora 18:00

Duminică, 26 martie, la Liturghiile de la orele 9:00 și 11:00

MISIUNILE POPULARE reprezintă o serie de predici organizate în anumite timpuri forte din Anul liturgic, cum este Postul Mare, care au ca scop formarea creștină a credincioșilor, dar mai ales înaintarea lor în viața spirituală.